

Bemærkninger til forslaget

På baggrund af de efterhånden mange tilfælde, hvor kommuner har foretaget en generel nedskæring i hjemmehjælpen til de ældre, ønsker Centrum-Demokraterne med dette beslutningsforslag at tvinge regeringen til at præcisere, hvad tilbudet om hjemmehjælp som minimum skal indeholde, og til at fastsætte præcise regler for, hvordan den enkelte ældres behov for hjælp skal fastlægges.

Det er Centrum-Demokraternes opfattelse, at allerede den nuværende formulering af servicelovens regler om personlig og praktisk hjælp m.v. indeholder et generelt retskrav om hjemmehjælp. Det har dog vist sig at være problematisk, at beslutningen om, hvad hjemmehjælpen skal omfatte, er overladt til kommunerne. Kommunerne bruger i alt for høj grad nedskæringer i hjemmehjælpen som reguleringsfaktor i budgetlægningen, frem for at ændringer i hjælpen sker med udgangspunkt i de nødvendige individuelle skøn. Centrum-Demokraterne mener ikke, dette er lovligt.

Kommunerne er blevet tildelt den opgave at sørge for tilstrækkelig omsorg for samfundets ældre. Ifølge lovgivningen skal omfanget af hjemmehjælpen fastlægges ud fra en konkret og individuel vurdering af den enkelte ældres behov. Tilsyneladende er der flere kommuner, som har foretaget en generel ændring i definitionen af, hvad hjemmehjælpen skal omfatte, og i flere tilfælde er dette sket uden den påkrævede individuelle vurdering. Det bør ikke være muligt for kommuner, der én gang har bevilget hjemmehjælp, at sløj-

fe hjælpen uden en forudgående vurdering af, om der er sket væsentlige forbedringer i den situation, den ældre befinder sig i.

For at sikre en mere alsidig og saglig funderet visitation foreslår Centrum-Demokraterne, at omfanget af hjælpen fastsættes i et samråd mellem kommunen, den, der har søgt om hjælpen, og pågældendes læge. Dette samråd fastlægger, hvilken form for hjælp der er behov for, og hvor mange timer kommunen skal yde for at give den hjælp, der er brug for.

Beslutningen om, hvad hjælpen skal omfatte, nedfældes i en handlingsplan, der beskriver behovet for praktisk hjælp, behovet for genoptræning og behovet for hjælp til personlig pleje. Handlingsplanen skal desuden indeholde en redegørelse for ansøgerens behov for hjælpemidler og for ledsagelse.

Ansøgeren har et retskrav på at få den hjælp, der er beskrevet i handlingsplanen. Kommunen sørger for, at der en gang årligt sker en vurdering af handlingsplanen og af ansøgerens aktuelle behov og ønsker.

En eventuel klage over den handlingsplan, der fastlægges, skal rettes til det sociale nævn og ikke til det kommunale klageråd.

Kommunerne må ikke kunne undslå sig fra at yde hjælp til de ældre, der har et helbred, der gør dem ude af stand til at gøre rent, købe ind og klare den personlige hygiejne. En anstændig ældrepolitik koster penge, og det kræver, at kommunerne prioriterer deres udgifter på det sociale område efter det.